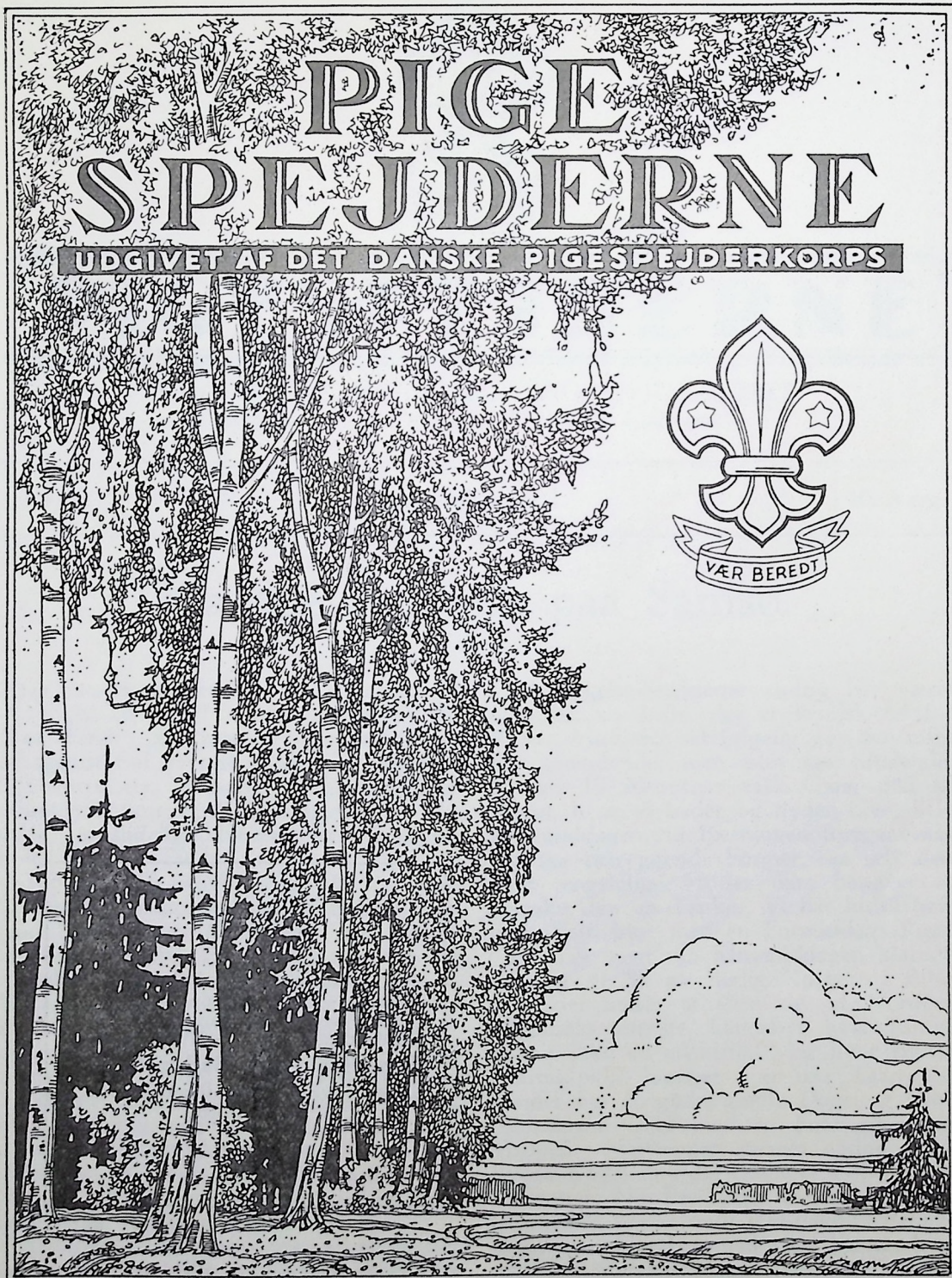

Nr. 8. — 1927.

Indhold:

Fra Spejderlejren paa Samsø. — S—
Historie. — Hjørring Trops Sommerlejr.
— Vore svenske Kammerater hinsidan.
Smålandsturen 1927. — Husflidsfondet.

Brev fra Lady Baden-Powell.

Landet over. — Tropshunden tegner
og fortæller.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J. M. WILLER, Lindealle 4, Horsens.

Nr. 8.

September 1927.

10. Aarg.

Fra Spejderlejren paa Samsø.

Paa Samsø var en Pige — der var mange Piger, og den 11. Juli kom der 70 til. Med Faner og Trommer marcherede de i bagende Sol over Øen, der var ikke saa lidt større, end de havde tænkt, men Humøret var højt trods Sol og Støv — og dette uopslidelige Humør har heldigvis holdt sig hele Tiden.

Thorkild Gravlund siger i sin Bog „Dansk Folkekarakter“, at Jylland og Sjælland har kæmpet om Magten paa Samsø med det Resultat, at Sjællænderne tog det verdslige Herredømme (Samsø hører til Holbæk Amt), Jyderne det gejstlige (Øen hører under Aarhus Stift), men Fynboerne, der slet ikke har deltaget i Kampen, vandt Sindelaget. Og det er sikkert rigtigt nok, Fynboens Sans for det pyntelige, enten det nu gælder Hus eller Have eller Kirkegaard, deles af Befolkningen herovre — vi har aldrig set saa velholdte Kirkegaarde noget Sted —, og den fynske Gæstfrihed og Venlighed har vi ogsaa mødt i rigt Maal.

Sannholm ligger paa Øens Østside, lidt Nord for den lille morsomme Havneby Ballen, hvor Odense-Damperen lægger ind. Vi bor i den bedste Lade, som i hvert

Fald Slagelse-Spejderne endnu har været ude for, en Lade, der er kemisk fri for Rotter, hvad der selvfølgelig gør den mindre spændende, men nok saa tiltalende. Vi har 10 Minutters rask Gang ned til Havet, hvor vi bader og nyder Livet hele Eftermiddagen, og Badningen foregaar under saa betryggende Former, saa selv den mest ængstelige Moder ikke behøver at skænke den en Tanke. Vi har hidtil haft godt Vejr, blot med en Formiddags Regn i Fredags, men om Eftermiddagen klarede det, og vi fik en herlig Køretur i Biler over det meste af Øen op til Nordby, Danmarks største Landsby, hvis Jorder endnu ikke er udskiftede, og hvor Byens Alarmklokke hænger i et lille Taarn og minder om de gode, gamle Dage, og hvor Majstangen staar med en Fuldrigger paa Toppen. Majstangen pyntes endnu, naar Byens Ungdom rider Sommer i By.

Gennem Nordby ruller vi til Ballebjerg, en mægtig Bakke midt i et vældigt Bakke-
drag, der falder brat ned mod Havet; heroppe har en enkelt Mand, Gaardejer Morten Madsen, skabt et kønt, lille Anlæg og bygget et Taarn, hvorfra man kan se over

hele Nordsamsø helt op til Issehoved, den bugtede Kystlinie, Holmene, et Landskab helt for sig selv med store, skønne Linier. Helgenæs og Hjelm laa ganske tydeligt derude bag det blaa Vand, og Solen spillede paa Spiret af Aarhus Domkirke. Ude bag det lange Besserrev, der som en tynd Arm rækker ud i Vandet, skimtede vi en Ø med nogle forblæste Træer. Det er Kidholm, der var Karantænestation under Krigene i 1801 og 1807 og først blev nedlagt som Station og Fæstningsanlæg, da Sundtolden ophørte. Endnu ligger der Rester af en gammel Pest- og Kolerakirkegaard derude paa den lille Ø, der en Gang var saa betydningsfuld og nu er forladt og glemmt, et Stykke Danmarkshistorie, der er helt forbi. Vi naar ikke derud — vi er for mange — og der er for langt —, vi maatte nøjes med at kigge derover oppe fra Ballebjerg. Men „Svenskekanalen“ rullede vi da over to Gange, og vi har jo Lov at tro, at det virkelig var Svenskerne, der under en Krig tvang Samsingerne til at grave den paa een eneste Nat (!), saa de svenske Skibe, der var indespærrede af Danskerne ved Langøre, kunde slippe ud. Vi finder vel heller næppe Løngangen fra Tranebjerg Kirke til Voldstedet, der en Gang var gamle Brattingsborg og muligvis den Kongsgaard Marsk Stig og de fredløse brændte af. Men Skydehullerne i det store hvide Kirketaarn og Kirkeladen — til Tisende — staar der endnu. I Farten fra Nordby passerede vi *Angantyr's Høj* — det vil sige kun den ene — de stakkels Arngrimsønner er nok jordede hele tre Steder her paa Øen.

Vi har paa denne Tur og i de stille Aftener nede ved Vandet — naar Baalet flammede mod den lyse Himmel, medens de smaa Sejlskibe derude gled frem og tilbage og Refsnæs og Sejro Fyr glimtede langt ude — faaet et Indtryk af Danmark, som var helt nyt for de allerfleste af os, men som vi nu føler os hjemme i og er kommen til at holde af.

Og er der den mindste lille Smule i Vejen — det har heldigvis hidtil kun været Bagateller —, saa staar Forpagter *Klim* og hans *Frue* straks parat med en hjælpende Haand. Det er utroligt, saa mange Spejdere, der kan blive Plads til i Sannholms lille

Bil — vi har Indtryk af, at den folder sig ud og ind som en Harmonika. Den aabne Gaard kalder vi Sannholm, men det er ikke alene Dørene, vi har fundet aabne, det er ogsaa Hjerterne, og det er godt at mærke.

Vi har været dejlig fri for alle „alvorlige Tilfælde“, selv „de syge“, der i Gaar laa med daarlig Mave vaagnede op til Daad, da Bageren rullede ind i Gaarden, og er mærkværdig nok alle fuldt ud restituerede i Dag.

Det var Meningen, vi skulde have været Gudstjenesten i den smukke, hvide Kirke i Besser, men Vejret vilde det anderledes — det øste ned i Morges — vor anden Regnvejrs morgen —, saa Køkkenholdet marcherede ud, iført Badehætter og Regnfrakker — men vi er næsten sikre paa godt Vejr inden Aften. *Baden-Powell* har lært os, at Spejdere er Optimister — altid — og det er kun naturligt at være det her, hvor Regn blot betyder Forandring i Dagens Program, ikke at vi faar det mindre morsomt. Vor Morgensang maatte synges i en Lade og ikke i Kirken — men alle de, der overværede den, syntes, den baade var køn og højtidelig. Og vor Søndagssteg og Svedskegrød, som hører med til god Lejrtradition, glider sikkert nok ned, selv om vi sidder paa Hug som Indianere. Lejrbaal laver vi ogsaa indendørs, det har vi gjort saa tit, det sætter aldrig Stemningen ned, tværtimod.

Skulde de sidste Dage ikke blive slet saa solbeskinnede som de første, skal Slægt og Venner ikke ængste sig, vi har det dejligt og skal nok klare det. Der er mange af de smaa, der allerede nu bliver stille, naar vi taler om, at paa Torsdag er de glade Dage forbi — og det gaar atter hjemad mod „den lille By“ — enten denne nu hedder Roskilde, Birkerød, Nykøbing F., Svendborg eller Slagelse.

E. B. P.

S—historie.

Sannholm — Samsø — Sommerlejr. Spejderne starter, Skibet sejler, Søen skummer, Skipper ser Samsø, som Spejderne straks stormer. Spejderne spadserer stor

Strækning, ser Sannholm, spiser Smørrebrød, spreder Sengehalmen. Soveposen skjuler smaa søvndrukne Spejderpiger, som snart sover, snorker, snøfter. Sommersolen skinner; Svampene sprøjter, Sæben skummer, Spejderne stiller søndagsrene. Spejderne — s — Negle — synes — snehvide — Slagelseførereren smiler. Stangen smykkes, Spejderne spredes, samles, spiser. Smaakviste sankes; store Stammer saves; Svedskerne sødes, Suppen sies; Smaabrædder saves, Staaltraadsnet sys sammen, Søm slaaes, Snore snøres. Spisning. Spejderne savner Saltvandet, skynder sig, svømmer snart. Sol, Sand, Søluft, Spil styrker smaa, svage Sjæle. Spejderne synes snart stærke. Soluret slaar seks; Smørrebrød spises (stadigvæk). Smuk Solnedgang. Stammer (Straa) stables, Svovlstikker stryges; Straks (?) straalere Spejderbaalet, saa skraaler Spejderne sjove Sange. Susse synger selv — stor Succes — Samsø's storartede Skuespillertrup spiller sit skumle Skuespil (stadig Succes). Senere standser Sludren (skulde ske) Stilhed — Stemning (saafremt) Spejderne synes!!!!!! Spejderne skimter Stjernevrimlen, Søvnens sænker sig.....

Saaledes skrider Sommerlejren. Slagelseførførereren stjæler syvti Spejdersind.

2 skøre Sjæle, som saa Samsø.

Rapport

over

I. Hjørring Trops Sommerlejr — 27.

Fredag Morgen den 15. Juli drager 12 Spejdere pr. Lastbil (denne Befordringsmaade maaske lidet „spejdermæssig“, men nødvendig af Hensyn til de smaa Spejdere) af Sted til Lejren, der i Aar afholdes ved Skive Fjord, hvor en Lærerfamilie i Lundø velvilligst har stillet et Loft til Raadighed for os. — Glimrende Tur derned — naar man tænker paa den bagefter — karakteriseret ved Sang og Regn. Under lystig Sang naar vi Aalborg i styrtende, sivende, sjaskende Regn, men alligevel syngende, kører vi Resten af Vejen over Viborg, Højslev til Lundø, og pjaskvaade (Bilen er aaben) bliver vi modtaget af Hr. Lærer Primdal og Frue.

Men en hurtig Omklædning i Skolestuen og en Kop varm The ovenpaa giver os snart vort „pæne“ Udseende og vort gode Humør igen, og saa gaar vi i Gang med at ordne alt.

Stedet er ideelt — Landsbyen Lundø — liggende paa en lille Halvø, der gaar ud i Limfjorden — egner sig fortræffeligt til Lejrsted for Spejdere, der har lidt Sans for landlig Hygge. Vi føler, som var vi hele Landsbyens Gæster; i den Grad er Beboerne elskværdige og interesserede i, hvad vi foretager os. Skolen er vort egentlige Tilholdssted, og paa dens Loft faar vi den dejligste Sovesal, man kan tænke sig, Halm til Madratsvaarene henter vi fra en Nabogaard, og en Gaardmand overlader os vellyst en Lejrplads, hvor der endog findes en Flagstang. Brænde henter vi fra en Plantage i Nærheden, og Madvarer og Køkkenudstyr kan vi opbevare i et Skur, tilhørende Skolen. — Alt tegner godt, og alt gaar godt. — Den traditionelle Havregrød (der i vore Tropslejr altid er yderst delikat) vinder for hver Dag større og større Afsætning, Middagsmaden, lavet over Feltkomfur (à la Fru Thorbek) varierer lige fra stegt Aal og til Pandekager, Eftermiddagsmaaltidet, Kærnemælk og Brød, vækker mindst lige saa stor Begejstring, som da vi i sin Tid i Christiansmindelejr nød Skonnerokken og Øl, og et Glædeshyl opløfter sig hver Aften, naar Thevandet begynder at koge. — Med stor Højtidelighed hejser vi hver Morgen Flaget (vort eget private Flag, der ganske vist i Størrelse ikke helt svarer til Flagstangen), og Spejderne lærer efterhaanden at synge „Vej højt“ — eller „Der er ingenting, der maner“ — i samme Toneart. Formiddagen gaar med at ordne „Laden“ (de mindre Spejdere (13—14 Aar) skiftes til at være „Ladevagt“, og det er utroligt, hvilken Ordenssans de pludselig kommer i Besiddelse af, naar de har faaet overdraget det store Hverv), med Træning i forskellige Spejderfærdigheder og med Køkkenarbejde for nogles Vedkommende. Kl. 10½ gaar vi ned til Fjorden og boltrer os af Hjerrens Lyst i Vandet, medens vi sender en kærlig Tanke til Vesterhavets mægtige Bølger. Paa Vejen tilbage samler vi Brænde, og det viser sig, at der ogsaa her er noget

at lære for de mere nye Spejdere. En af vore yngste overrasker os med at komme anstigende, ikke med en mægtig Favnsfuld Brænde under hver Arm, men med — en „Buket“ af smaa Kviste i den ene Haand. Men nu har hun sikkert lært at bære Brænde. —

Eftermiddagen er bestemt til Øvelser, men det bliver der kun Lejlighed til nogle enkelte Dage. Søndagen er nemlig en rigtig regulær Regnvejrsdag, noget, der ellers er ukendt i vore Tropslejr. Men heldigvis har vi en Skolestue at opholde os i og vor indholdsrige Sangbog til at underholde os med, saa det gaar udmærket. Om Tirsdagen kommer en Ungdomsskole, 40 unge Piger 14—18 Aar, fra Salling for at se Lejren og vise os Folkedanse. Om Aftenen samles mange af Landsbyens Beboere paa Pladsen uden for Skolen for at se paa Underholdningen, og vi bidrager vort til at more Publikum, med Sange, Spejderdans o. l. Mægtigt Bifald! Onsdagen benytter vi til en Tur til Viborg. Hele Troppen vandrer om Morgenens de 11 km til Højslev Station og tager derfra med Toget til Viborg. Udmærket Tur! Da vi har været inde i Domkirken og netop er paa Vej til Stationen igen, støder vi paa 2 Faaborgspejdere, der netop er paa Cykletur Jylland rundt, og har tænkt at naa saa højt op som til Hjørring, vi faar dem snart overtalet til at tage med ud til vores Lejr og tage med derfra til Hjørring. Torsdag staar i Afskedens Tegn. Derfor Kaffe i Skolens Have om Eftermiddagen — og Kaffeinvitation til en Nabogaard om Aftenen. Vi har aldrig i vort Lejrliv været inviteret ud — til Kaffe og Jordbær — som her — men som sagt, alle Beboerne synes at betragte os som deres Gæster, og vi gør vort bedste for at underholde dem med Sang, hvad de synes at sætte megen Pris paa. — Det eneste vi synes at mangle i denne herlige Lejr er Lejrbaalet, som der ikke kan skaffes Brænde nok til. Men saa udkommer der hver Aften en Lejravis „Lundø Lejrtidende“, hvortil Spejderne ivrigt giver Bidrag, og det er noget ganske nyt.

Alt i alt synes Lejren at være vellykket; det ser det i hvert Fald ud til paa Spejdernes fornøjede Ansigter.

Fredag den 22. Juli kommer Bilen for

at hente os, vi tager en hjertelig Afsked med den gæstfri Lærerfamilie og under et rungende Hurra svinger Bilen ud fra Skolepladsen. Turen hjemad var lidt vaad — det regnede fra Viborg til Aalborg — men sligt var vi jo vant til, saa Humøret bevaredes „evindeligt skønt“. Kl. 9 Aften naar vi atter Hjørring, og saa gaar hver til sit for at leve videre paa Minderne!

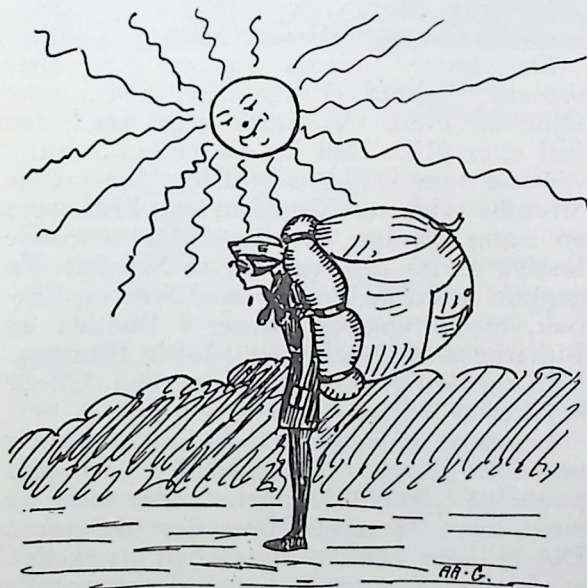
Vore svenske Kammerater „hinsidan“.

Uden Mad i 24 Timer. — Hjælpen i Nøden.

Naar jeg nu tænker tilbage paa Sverrigs-jamboréen med alle dens uforglemmelige Oplevelser, maa jeg særlig mindes den rørende Modtagelse vi fik af de svenske Pigespejdere, der ved denne Lejlighed viste sig som rigtige Spejdere og gode Kammerater, og jeg husker, at jeg midt i min Kvide hin forfærdelige Dag tænkte: „Her har Du noget at fortælle „Pigespejderne“, naar Du kommer hjem“. Nu er jeg altsaa kommet hjem — og nu fortæller jeg.

Vi var kun en lille Skare paa 12 Flokførere, der deltog i Jamboréen, og vi 12 var afrejst fra København om Aftenen, Torsdag den 7. Juni. med Malmøbaaden Kl. 7. Ankomsten til Malmø blev vi anbragt i nogle Kupeer, som nærmest mindede om de Vogne, vi om Søndagen kobler til de billige Udflugtstog, og i disse Wagon'er laa vi i Lag og sov Natten igennem til vi næste Morgen Kl. 9 rullede ind paa Stockholms Banegaard. Mad — udover lidt „Lommeklemmer“, som var sat til Livs den foregaaende Aften ved 8—9 Tiden — havde vi ikke set, men da vi, ifølge Planen, skulde være paa Lejrpladsen Kl. 10 og straks have udleveret Proviant, spændte vi Bælterne stramt om vore knurrende Maver, læssede de centnertunge Rygsække paa vore mere end værkende Skuldre og travede af Sted paa Parademarsch gennem Stockholm til Saltsjöbanan (en Tur, som fra Københavns Hovedbanegaard til Østbanegaarden) i stegende Tropehede, som var nær ved at gøre det af med selv de

kraftigste og stærkeste af vore mandlige Kammerater. Atter i smaa, kvælende, hede Kupeer og en Rumletur paa ca. $\frac{1}{2}$ Time ud til Saltsjöbaden, hvor vi yderligere maatte vente paa en Kaj uden en Centimeter Skygge. Blev endelig sat over til Bratelund og troede os nu paa den sikre Side, men — om Forladelse! Atter Bagagen paa! (Jeg tror de fleste af os kunde have skreget af Smerte over Remmene, der skar røde Striber i vore værkende Skuldre —

Som vi følte Bagagen ved Ankomsten til Saltsjöbaden.

selv Drengene stønnede, men vi bed alle sammen Smerten i os og gav os til at synge, andet var der ikke at gøre!) Igen en ca. 20–30 Minutters Marsch til Lejrpladsen, hvor vi udmattede kastede os ned. Saa! Nu var vi der da! Ha! Flokførerne op igen, **Bagagen** paa — (!? + ÷ !!?? + ÷ ÷ !!) — og af Sted, samme Vej tilbage og endnu et Stykke til — ialt ca. 1–2 km — ned til vor Lejrplads, en dejlig, aaben Eng, omgivet af Skov. Paa det Tidspunkt var Kl. efterhaanden blevet $1\frac{1}{2}$ og endnu ingen Mad. Vi var nærmest ru i Røsten af Tørst — men Vandet, der var indlagt i Lejren blev straks ved Ankomsten erklæret for sundhedsfarligt af Lægen. Det var det, der „slog“ — nu kunde vi ikke mere! Ingen af os havde smagt Mad i 16–18 Timer — (jeg for mit Vedkommende ikke

i 24 Timer) — Provianten var overhovedet ikke ankommet til Lejren endnu, Drikkevandet forbudt, Heden kvælende og Ryg og Skuldre smertende af den tunge Bagage. Alt i alt en virkelig lovende Begyndelse! — Men saa stod der pludselig en Flok svenske Pigespejdere foran os og hilste smilende.

„Stakler! Saa trætte I er! Er I sultne? Og tørstige? Nu skal vi sige Jer een Ting. Paa Engen her overfor er der en Brønd med dejligt, friskt Vand“ (et Par Stykker af dem foer af Sted og kom tilbage med Gudedrikken til os) — „saa, saa — ikke „for mycket“, saa bliver i syge! Dernede —“ Føreren pegede ud over Engene og Skoven, hvor vi øjnede en Stribe Vand, — „ligger Søen, hvor vi kan bade. Pak nu Jeres Badetøj ud og gaa i Vandet, saa laver vi The til Jer imedens, saa det staar parat, til I kommer tilbage“.

Kan I forstaa, vi troede, at vi drømte? Vi var alt for udmattede til at protestere — kunde bare ganske overvældede takke de prægtige Pigeboern og gik saa lige paa Hovedet i Søen. Aa, hvor det friskede og hjalp paa Humøret! Som ny og bedre Mennesker vendte vi tilbage til Engen, hvor de frelsende Engle ventede os med The og Kiks. Aldrig har noget Maaltid smagt saa herligt som dette, og forfriskede paa Sjæl og Legeme gik vi i Gang med Teltrejsningen. Vi opdagede til vor Glæde, at vi skulde have de svenske Pigespejdere liggende ved Siden af os, ogsaa de var i Færd med at rejse Telte og gøre Lejrorden.

Først Kl. 6 ankom den Proviant, der skulde have været i Lejren Kl. 10 om Formiddagen og havde det ikke været for de svenske Pigespejders The, vilde vi altsaa have været uden Mad i omtrent 24–30 Timer! Det er slet ikke Udtrykket, naar jeg siger, at det om Aftenen regnede med Lovord over vore svenske Kammerater, da vi laa i Soveposerne og hviskende diskuterede Dagens Begivenheder, for alle var vi rørende enige om, at et bedre Indtryk kunde vi overhovedet ikke faa af de svenske Pigespejdere.

Jeg skal ved Lejlighed fortælle noget mere om Jamboréen, hvis I bryder Jer om det!

Aase Guldbrandsen.

Smålandsturen 1927.

Tre Troppe, *Vordingborg, Esbjerg og Horsens* med enkelte Gæster andetsteds fra var i Sommer i Småland. Denne Tur skulde kun kort have været omtalt her, men da saa mange andre Troppe har undladt at indsende Lejroplevelser og Billeder, saa faar disse mange Troppe undskyldte, at Redaktøren i tre Dagbogsartikler fortæller udførligt om den Lejr, hun selv har deltaget i.

Hele Historien begyndte med, at Norges-Turen blev for dyr. Og saa var jeg ulykkelig, for jeg havde lovet Spejderne Norgestur, og naar jeg nu kom og sagde: Norgesturen bliver for dyr, saa vilde de ogsaa blive ulykkelige. Saa var det, at jeg ringede til „Gaasetaarnet“ og spurgte: „Vil I have os med til Småland?“ „Jada“, svarede Gaasetaarnet — og saa var Turen i det store hele fastslaaet.

„Gaasetaarnet“ fortalte os, at Småland er et primitivt Land, Telefoner og Biler kendes kun fra Billeder, sagde hun, og Afstandene er kolossale.

„Javel“, lo vi — „Gaasetaarnet“ digter godt, det kender vi“, og saa rullede vi af til Småland.

Nu tager det jo et Stykke Tid at rulle tværs over Danmark og et godt Stykke op i Sverrig, og en Del kan der opleves i den Tid, naar man rejser som et almindeligt Menneske, men Oplevelserne er i Hobetal og uberegnelige som det danske Klima, naar man rejser med en Flok Pigespejdere.

Og lad mig straks, for at undgaa Misforstaaelser, sige, at Oplevelserne og Overraskelserne, de kommer udefra. Det er ikke Pigebørnene, det er galt med, de er gode nok, og dem kender man, men Folk tror engang imellem, at vi Spejdere er fuldkommen gale, og behandler os som gale, og det er nu i og for sig slet ikke altid saa grinagtigt, for vi synes nemlig selv, at vi er meget fornuftige.

Naa, men vi rullede altsaa ad Sverrig til, og da vi først rullede i selve Sverrig, saa var det vidunderligt. Der var reserveret hele Vogne til os, saagar Ekstratog ventede paa os, Stationsforstandere og Togpersonale

smilede og hjalp os, og Folk hjalp os, og alt var godt, og Trætheden forsvandt mere og mere.

Allerede da vi kørte over Hallandsås følte vi Sverrig, vi saa, at vi var udenlands; i en helt anden Natur. Det gav et Sæt i os alle, da vi kørte ind mellem to høje Granitvægge, vaade og kølige, isprængt med Grønt. Lidt efter laa Landet udbredt under os i et storslaet Panorama, hvor de røde og hvide Træhuse lyste op mod al det mørke grønne.

Og saa kom Småland.

Det første Indtryk var en Elv, efter svenske Forhold er den lille, men i vore Øjne en Flod. Vi kørte langs med den Mil efter Mil. Den laa glitrende i Solskin, vandrig som i Tøbrudstid, og den lavede Strømhvirvler og Vandfald og Brus, som en rigtig Elv bør gøre det. Da vi kunde løsrive os fra den, saa saa vi Skoven. En gammel nordisk Urskov med Sten og Enebær, med Lyng og Moser i Bunden og Birketræer og Naaletær i luftig Blanding. Vild og dejlig saa den ud, og den duftede krydret af Sol og Sommer.

Længere og længere ind i Småland kører vi. Der bliver længere mellem de smaa pyntelige „Bruk“, Klippen træder mere og mere frem, Moserne bliver flere og større. Det er som Landet bliver helt uvirkeligt, er dette et Eventyr — nej, det stønnende Tog er den rene Virkelighed, og Spejderne begynder at spørge om Mad — jo, jo, den Flok skal nok holde en ved Jorden. Altsaa: Sigtebrødene frem, Smør (let smeltende) og Knive og i en forbavsende Hast falder der Ro over Flokken og gaar der Svind i Brødene.

Saa er vi „fremme“.

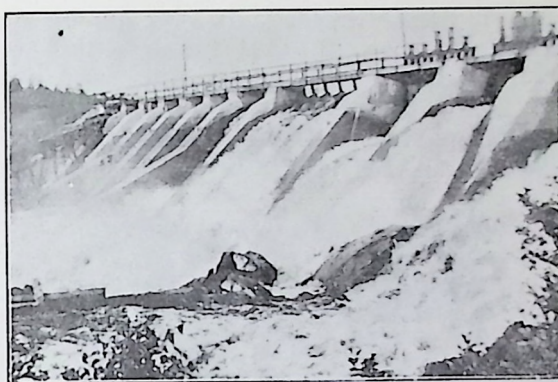
Vi er paa Bästas. Vi taler Svensk, vi hører kun Svensk, og vi har det dejligt.

Bästas er tre smaa Gaarde, og vi bor paa den mindste. Den styres af to unge Søkende, en spinkel, fin, lille, ung Pige paa nitten Aar og hendes endnu yngre Bror. De to har ryddet hele deres Hus og er flyttet op i de smaa, lumre Kamre under Taget, og vi regerer i de nederste Stuer og i Køkkenet. De ved ikke alt det gode, de vil gøre for os.

Vi kigger efter Markerne her. Hvor er de? Vi ser ingen. Nej! Heroppe lever de

Vore rare Værter paa Gamla Bästås,
Søskendeparret Sorah og Carl Emil Johansson.

Vores eget lille, private Vandfald.

kun af Hø. Høhøsten er hele deres Eksistensbetingelse. De gaar i Lysningerne i Skoven og slaar Hø, de gaar ud i de vaade Mosehuller og bjerger det, de skærer det af med Knive, hvor det ikke kan slaas, og saa bygger de lange Stativer ude paa Lysningerne og bogstaveligt hænger det til Tørre, ligesom vi tørrer Tøj. Det gælder om at redde det i dette vaade Vejr. I Dag er de lykkelige, for Solen bager ned over os. Det betyder store Værdier for dem.

Hele Omegnen i flere Miles Omkreds er interesseret i os, og Bästås og Viken, de to Steder, vi bor, er Genstand for nysgerrig Misundelse, saa alt er jo godt.

„Hvor er Haven“? spørger Sigrid — med det samme. Haven, ja, hvor er Haven? Er den ogsaa gaaet op i Hø? Ja, netop! Bede med lidt Blomster er her, men de ligger midt inde i Græsset, for Havegange kan her ikke blive Raad til, de kan jo godt bruges til Græs — ikke sandt. Vi gaar paa smalle Stier i Græsset, og vi har vort Vaskested og vort Hvilested, men vi vader ikke rundt over det hele, vi lærer ganske nye Leveregler at kende, det er saare sundt.

Vi ved, vi skal passe paa Hugorme inde i Skovene, men Folkene her har ingen set i Aar, og vi forsyner alle de, der samler Brænde, med lange Galoschestøvler. Vi har lovet hinanden at se os godt for, hvor vi gaar, saa Faren er ikke saa stor endda.

Nu er det langt ud paa Natten. Det er klart og stille. Ikke en Lyd høres. Jeg har aldrig kendt en saadan Stilhed. Maa-

nen er listet op bag et højt slankt Spir af en Højfjældsgran. Luften er vidunderlig ren og frisk af Skov og Højde, og Spejderne sover, sover, sover.

„Vill ni med opp och se Molnen segla över Småland“ raaber en langbenet Dreng til os, lige som vi staar og har Hænderne fulde af Sild til Middagsmaden.

Javist vil vi med. Silden faar Lov at passe sig selv lidt, og af Sted gaar det op til Egnens højestliggende Hus og helt op paa Kvisten der, for nu skal vi se Skyerne sejle over Småland. Og de glider, de store Sejlere. Sommerblæsten fejer dem af Sted, og Skyggerne af dem skrider frem over Skovtæppet under dem. Det var denne Skyggeflugt over milevid Skov Carl Emil vil vise os, og den er værd at se. I det ene Øjeblik ligger Skoven sort og dyster for i det næste at klare op i glitrende Lys med Glimt af Solreflekser fra Søer og Elv.

Vi bestemmer, at i Eftermiddag skal vi paa Langfart — altsaa, hjem til Silden og Løgsaucen og Kartofflerne, nu skal der Fart paa.

Lige da vi sætter Maden paa Bordet, svinger „Luksusholdet“ ind i Gaarden med Riverne paa Nakken. „Luksusholdet“ bestaar af de Spejdere, som i Dag hverken har Køkken- eller Renlighedstjeneste, de har fri, og Friheden bruger de til at hjælpe til her paa Gaarden med Høet. Det kan nok være, at man skønner paa Hjælpen nu. Kulde- og Regnperioden varede her

oppe lige til den Dag, da vi kom, og nu Varmen er her, nu skal her arbejdes for hele Aarets Udkomme. Jo, Spejderne kan gøre Gavn her, og de gør det. Det første „Luksusholdet“ kommer inden for Hørevide, raaber de paa Mad.

Gerda paa Høstarbejde. Det bemærkes, at det var ikke „Film“, men mange Timers Slid.

Jo, Maden er færdig, værsgod, kom til Bords i en Fart og tag fat.

Det gaar ikke langsomt, dette her, og det foregaar ikke kedeligt, Latteren sidder løs, og Replikkerne slaar. Der er Reserver af Energi, som til Tider forbløffer en.

„Hvad skal vi i Eftermiddag“?

„Til Rydskoven og store Færgesøen, I skal gaa halvanden Mil ud og lige saa langt hjem“.

„Den er fin“.

Ja, saadan svarer de. Jeg ved, at det vilde lyde kønnere, om de sagde: „Det glæder vi os til“, men de er nu engang Børn af deres Tid, og de er sig selv heroppe, derfor lyder Svaret:

„Den er fin“!

Lidt efter er vi paa Vej. Ind gennem Skovene gaar det, paa Stier, over Vadesteder, Bakke op og Bakke ned, over væltede Træer og store Stene. Vi møder ingen Mennesker, kun af og til en Klokke-

ko, der staar og tygger Drøv paa et eller andet spiseligt, som den maa kunde finde i denne Vildmark. Og saa møder vi Kryb, Firben og Snoge og Hugorme, men de sidste er vi ikke bange for mere, vi er udrustede til det samme med Gamascher af Voksdug, tykt Køkkenvoksdug, fra Sko til Knæ. Det er ingen Strøgtur, dette her.

„Ormeskærme“. Eneste ufejlbarlige Middel mod Hugorme.

Saa er vi der, ved store Færgesøen, den ligger dernede, blaa, men med en egen haard, mørk Tone. Solen spiller i den,

Sis finder Vandet i Fjældsøen temmeligt køligt.

saa det blænder af Lys baade oppe og nede, og den ene skovklædte Holm efter den anden dukker op. Skov i Søen og Skov om Søen saa langt Øjet rækker.

Spejderne er ikke længe om at faa Sko og Strømper af og faa Fødderne i Vandet. Lunkent er det herinde paa Sandet, men pludselig stryger en Strøm ind om Benene

paa én — iskold — puh ha! godt at man ikke er helt i, det er vist en skummel en, saadan en Fjeldsø, man vader ind til det lave, lune Vand igen og nøjes med at sidde dér paa en Sten og med Tærne tjavte i Vandet op i Næsen paa Klokkekoen. Den staar ogsaa herude og lader den brede Bug svaies af Vandet. Den brøler ud over Søen, den venter paa at blive malket og se, derude kommer hun, dens Madmoder, roende. Hun rør hver Dag Sommeren igennem, to Timer frem og tilbage over Søen for at malke sine tre Køer.

Vi har Kig paa hendes Baad. Mon vi kan faa Lov til at laane den til lidt Pjaskeri, mens hun malter. Baaden kommer nærmere, og da vi ser den nærved, tager vi paa engang Lysten, den er da noget af det mest fladbundede, vi endnu har set af Baad at være. Der skal vist megen Øvelse til at holde den paa ret Køl, og Konen har Øvelsen, ser vi, hun sætter den med et kraftigt Aaretag halvvejs op paa Land mellem to Sten.

Naa, tænker vi, kan hun tumle den, saa kan en anden én vel ogsaa, og saa spørger vi alligevel om Lov til at laane den.

— Men Konen siger nej!

Vi ser vist temmelig forbløffede ud. Vi er ikke vant til mange „nej'er“ her.

Saa ler hun og forklarer, at det er et vanskeligt Farvand her, dels med Sten, men ogsaa med Tømmerstokke, og de er meget værre.

Tømmerstokke? Vi ser ingen.

Nej, det er netop det farlige ved det. Det er gamle Tømmerstokke, som bulner ud af Vand i den ene Ende og saa ender med at gaa til Bunds med denne tungere Del, saaledes at de skjulte staar oprejst nede i Vandet.

Vi forstaar det, og vi er kurerede for videre Sejlen om paa den store Færgesø, men vi tænker paa Konens fire daglige Ture over den, en lang ofte barsk Sommer igennem, og vi giver Selma Lagerløf Ret, sandelig er det et tappert og haardført Folkefærd disse Smålændinge.

I de første Dage saa vi Landet her i tindrende Sol, Himmel og Sø var blaa og

blændende, Skoven duftede af Harpiks og Birkebark, og Blaabærrerne blev Dag for Dag større og sortere.

Men saa kom Omslaget.

Det begyndte med, at vi en Morgen ikke kunde se Stien i Græsset ned til vort Vasketelt, saa tæt laa Taagen, vi maatte blive i Soveposerne, til den lettede lidt, og da det skete, saa blev den hængende som et blaasort Tag lige ned over Hovedet paa os. Det var som Skyerne hvilede paa Trætoppene. Det var trykkende, dette her, og det fik selv de livligste af Gemytterne til at liste stille omkring.

Midt paa Dagen kom Regnen.

Det begyndte et Sted oppe paa Skovåsen, og vi saa forbavsede paa hinanden. Hvad var dog det? Var der en Elv her i Nærheden, som vi ikke havde set, og som pludselig fik frit Løb gennem Sluser? Men inden vi havde faaet Spørgsmaalet af Ansigterne, saa havde vi Svaret.

Dette her var ikke en Elv, det var Regn.

Vi stod et Par Stykker en halv Snes Skridt fra Huset, da det tog fat, og vi havde ikke mange tørre Trævler paa os, da vi naaede ind. Regnen stod som en Mur udenfor, og Vandet steg paa Jorden med en Voldsomhed, der i et Øjeblik forvandlede alle Stier og Veje til Fjeldbække og Engene til pibende Smaasøer.

Naa! Vi har jo i Aar set Regn i Danmark ogsaa, saa vi blev nu ikke saa forbløffede endda, det, der generede os Sletteboere mest, var det, at Skyerne næsten var indenfor Rækkevidde. Man er saa ubehagelig nær ved Kilden, synes man. Saa danne store, sorte uheldsvarslende Skyer er nu rarest lidt paa Afstand.

Vi spørger en, hvor længe dette kan vare ved, og vi faar det trøsterige Svar: „Maaske en Time, maaske fjorten Dage“.

Vi gaar over paa Sovesalen, for at se hvordan Humøret staar der, og det viser sig at være i bedste Orden. Hele Flokken er hyggeligt beskæftiget med at lære at læse Svensk. De har engageret Carl Emil som Lærer og anskaffet en hel Del ens Numre af et svensk Ugeblad, det er en mægtig spændende Læsebog, betror de os. Mon de moderne Skoletanker angaaende den frie Skole alligevel ikke har noget paa sig!!

Vi Førere smører Aftensmad og haaber trods alt paa godt Vejr.

Og det kom. En susende Vestenstorm knækkede i Nat Flagstangen ved Huset, væltede et Par Træer i Skoven og tog i Forbifarten Skytaget med. Dagen er paa engang igen lys, men kold som i Septem-ber. Jo, Vejr har de nok af her i Små-land. Alle de bare Ben i Skoene forsvin-der, og de uldne Sweatere kommer frem. Godt at man er indrettet paa lidt af hvert.

de røde Tørklæder og solbrændte Ansigter lyser ud mellem al det grønne.

Kirketuren er over en Mil, og vi rystes i egentlig Forstand godt sammen. Vore flinke Kuske kører saa forsigtigt og godt, vi mærker, at vi er i gode Hænder. Disse Folk her ved hvilket Ansvar, de har, de leger ikke med det.

Ind gaar det gennem Skovene. Paa de smaa ryddede Steder staar Folk parat uden- for de røde Huse og hilser os med Vinken

Vores Køkkenchef, Inger Rosenkilde, renser Smageskeen.

Lejrens Primus motor, Gaasetaarnet.

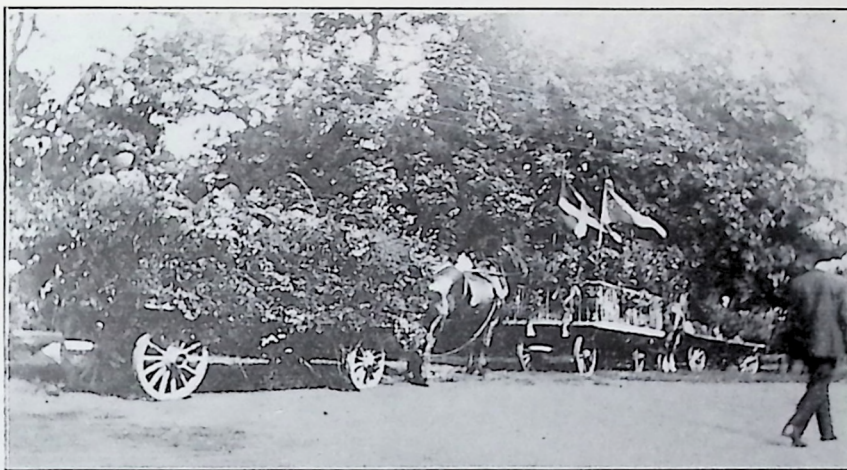
Søndag Morgen begynder med en vældig Storvask, det vil sige, at ikke alene Personerne bliver vaskede, det bliver de nemlig ogsaa til daglig, men Uniformerne fik en Omgang med. Der bliver taget Pletter af baade med koldt og varmt, med Benzin og Pletstift, for vi skal i Kirke. Klokken halvni svinger Vognene op for Døren, fire Høstvogne, der her i Landet ligner store Fuglebure uden Tag over. De er helt ombundet med Birkeløv, Hestene har Løv om Seletøjet og Dusk paa Hovedet, selv Kuskene er pyntet ogsaa. Det er festligt, dette her.

Vi ruller af som en vandrende Skov. Fanen og Standeren vajer ud fra den sidste Vogn for ikke at skræmme Hestene, og

og Tilraab, inden de selv slutter sig til Toget til Vogns eller Fods. Da vi naar Långaryds Kirke, er vi i Spidsen for en hel Karavane.

Og nu faar vi set en rigtig Kirkebakke med Stalde og Boder og stor Forsamling udenfor, som mødes her og drøfter Tingene, inden de, lige naar Gudstjenesten begynder, gaar ind.

Kirken er stor og gammel, med et hvælvet Træloft, der giver en fortræffelig Akustik, saa baade Menighedssang, Orgel og Prædiken høres ejendommeligt klart. De fleste af os forstaar Gudstjenesten, men naturligvis kniber det for de smaa. De bevarer Skinnet udvendig, det skal siges til deres Ros, men indvendig synker de

De pyntede Høstvogne fra Kirkefærden til Långaryd.

ned i en lykkelig Dvale, der kun forstyrres af en lumsk lille Misundelsens Djævel, naar de to gamle Koner foran ganske ugenert tager Bolchekræmmerhuset frem og undersøger Indholdet grundigt, før de bestemmer sig.

Paa Kirkegaarden udenfor finder vi en Grav, der faar os til at standse. Den gemmer en god dansk Mand: Dr. Elmquist, der, mens han levede, elskede denne Egn. Dr. Elmquist var for faa Aar siden Spejder i midtjysk Division. Sært er det pludselig at staa ved en dansk Spejderkammerats Grav her i dette afsides Land.

Udenfor paa Kirkebakken er Spejderne kommet til Vogns igen, lidt stille og forstumlede er de efter Formiddagens Indtryk, men halvvejs hjemme begynder de at nynne „Jylland mellem tvende Have“, og saa ved man, at om lidt vil de være i Gang med et nyt Forsøg paa at komme „Danmarks Melodier“ igennem, og saa er man rolig, nu er de igen sig selv.

Vi lever et lykkeligt Liv heroppe, og det er ikke faa spændende Eventyr, der kan opleves.

I Gaar gik to af vore ældste Spejere, trods alle Forsigtighedsregler, vild i Skoven. De tabte Stien og flakkede rundt i to Timer. Til sidst begyndte de at tænke, og dette resulterede i, at den ene klatrede op i det største Grantræ, de kunde se, og der saa hun, at de sad fem Minutters Gang fra „Viken“, hvor de netop skulde hen.

Et andet Par (det var Førere) skulde undersøge en ny Skovsti, de passerde et Par Vadesteder, men ved det tredje gik de i til Knæene, altsaa: Stien duer ikke, vi vender om, men ak, da de kom til det første Sted, saa var det hele skyllet bort, og saa stod de der. Naa, Ulykken var ikke saa stor, de havde Knækbrød og Chokolade i Lommen, og Hjælpen kom inden Aften.

Vi har kun een Sorg heroppe, og det er, at nu er det snart forbi. Det er svært at sige Farvel, men allersværest var det i Aften at slukke det sidste Lejrbaal. Det Lejrbaal kunde der skrives meget om, og dog kan det ikke beskrives. Det var saa smukt, saa stille, saa blottet for Sentimentalitet, det var en Oplevelse helt for sig — men — nu er det slukket.

I Morgen drager vi videre, nu skal vi være Bymennesker igen, færdes i Göteborg og se Trollhättan, og saa skal vi hjem, og det er ogsaa dejligt, men vi vil aldrig, aldrig glemme vor Lejr i Småland i 1927.

Johanne Marie Willer.

2 Spejdere, Sigrid og Ingeborg Andersen, af Hellerup Division, har deltaget i den internationale Lejr i Schweiz.

2. Hellerup Tropa hilser Godmorgen i Sommerlejren ved Rødby.

„En glad Gris“. (Inger Glad fra 2. Hellerup tager sin daglige Lejrrejsetur).

Husflidsfondet.

Til Tropsførerne!

De fleste Troppene staar vel nu parat til at skulle tage fat igen efter Sommerferien, og jeg haaber, at alle de, som har lovet at støtte Husflidsfondet med deres Arbejde, har sat Husfliden først paa deres Vinterprogram.

Vi kalder nu paa Dem for 3die Gang, og lad os saa haabe, at vi ved fælles Arbejde kan skænke Husflidsfondet et stort Beløb, naar Julesalget er omme.

Goldschmidts Magasin, København havde igen lovet at udstille og sælge vore Arbejder; men vi vil i Aar prøve en anden Fremgangsmaade, da vi er bange for, at disse Tiders svigtende Købeevne ogsaa skal mærkes paa vort Julesalg, hvis vi, ligesom de andre Aar afholder det samlet; derfor har vi tænkt at bede Tropsførerne om at afsætte de Husflidsarbejder, der var tiltænkt Korpsets Julesalg i København, indenfor Deres egen Kreds eller i Deres By; jeg er sikker paa, at de Troppene, der er med i dette fælles Arbejde med Lethed finder Købere til Deres Husflid og ligeledes finder den praktiske Maade, hvorpaa denne Opgave lader sig løse.

Med den Interesse og Forstaaelse, som Troppene og de enkelte Spejdere har vist denne Sag, stoler vi paa, at De alle efter bedste Evne vil arbejde for at skaffe Husflidsfondet de Penge, der skal gavne vore Kammerater i Korpset.

Salgsbeløbet for Deres Husflidsarbejder vil jeg bede Dem sende til mig inden 30. December 1927.

Paa Udvalgets Vegne

Ida Thorbek,
Tropsfører, Slagelse.

Brev fra Lady Baden-Powell.

Vor Chef har fra Lady Baden-Powell modtaget følgende Brev, som vi alle kan have godt af at se.

Sweden July 16th 1927.

Dear Miss Flagstad!

You will perhaps be surprised at hearing from me, but I feel I MUST just write and tell you how very grateful I am for the welcome accorded to me this week in Denmark by your Guides and Guiders.

It was so very good of them to muster as they did for me to see them at the station at Copenhagen when we arrived there and they were such a jolly keen looking lot too.

I was so touched and so glad to see them, and it was especially good of them to come and parade there so early in the morning. They gave me some charming flowers and one Guider and one Guide turned up too the evening before (at Esbjerg) with some flowers and a Guide smile of greeting.

I am only so sorry that I did not see you again this time, but I hope that we may have a chance of seeing you in England again before very long.

I have written to Miss Meisner, to ask her to thank your Guiders for turning out to greet us, but I just wanted you to know how very grateful we both felt for this kind action on your part.

I heard a lot about your Guide-School. How splendid it must be for your Guiders to have such a place to train at, and it is wonderful to find so many different countries now with each their own "Fox-lease" for doing the training work. I visited the Swedish one at Frustunaby this week, and find it so charming.

With cordial Guide greetings to you.

Yours sincerely

sig. Olave Baden-Powell.
Chief Guide.
(Great Britain)

Landet over.

Københavns Division.

Juli August 1927.

Under Grete Meisners Ledelse har 2. København og et Par Spejdere fra 1. og 8. København haft en dejlig Lejr (2/7-12/7) paa Hafgård i Skåne. Turen har paa alle Maader været vellykket. 4 Spejdere fra 6. København har deltaget i Vordingborg-Tropens Lejr i Småland (17/7-31/7). 12 Spejdere af 3. København har været paa Hallandsås først i August, og 4. København, der har afholdt ugentlige Patruljemøder, har været paa to vellykkede Trops-ture - den ene til Hafgård (10/7), den anden til Stevns i Turistautomobil (14/8).

For Divisionschefen

Annasofie Emquist,
fung. Divisionsadjutant.

Sjællands Division.

Frederiksværk Trop har ligget i Lejr i Juli Maaned, ellers ligger Arbejdet stille paa Grund af Førerskifte.

Slagelse Trop afholder en vellykket Lejr paa Samsø under Tropsfører Fru Thorbecks Ledelse. Spejdere fra Svendborg, Roskilde, Nykøbing, Birkerød deltager, foruden 35 Slagelse Spejdere.

5 Spejdere indmeldt. 1 udmeldt.

Vordingborgs Lejr i Småland forløber - trods forskellige smaa Uheld, nærmest af den pudsige Slags - storartet. Efter Ferien er Arbejdet begyndt igen.

Stege Trop ligger i Lejr 4/7-11/7. og holder den 31/8. en større Fødselsdagsfest med Tropsraad og Forældre. 1 Spejder indmeldt.

Fyns Division.

Svendborg Trop

Fra den 11/7-20/7. herlig Sommerlejr paa Samsø sammen med Slagelse og Roskilde Trop, med Fru Thorbek som Lejrchef. Turen forløb uden Uheld, Vejret var pragtfuldt - ualmindelig Lejrplads. Biltur til Nordspidsen af Samsø. Opvisninger i Spejderfærdighed. Tirsdag Aften Afskedsaften ved Lejren med vor udmærkede Vært og Værtinde og vor glimrende Lejrchef og alle Spejderkammerater. Onsdag Hjemrejse i straalende Solskin.

20/7. Lejrbaal paa Taasinge. Underholdning.

28/7. Heldagstur til Harreskov. Madlavningen inddelt i 3 Hold. Boldlege.

3 Afgange. 3 Tilgange.

Rudkjøbing Trop.

Sommerlejr fra 10/7. til 20/7. med Ærø Trop i Falsled. 2 Ture til Riffbjerg og Grannæsset, Eksersits, Rapport, grave Feltkomfur og lave Mad. Ordonnans og Leg.

Forberedelse til Rekrutprøven.

1 Tilgang.

Faaborg Trop.

- 1 Tur paa Svanninge Bakker, Lejrbaal.
- Ugentlige Møder.
- 1 Afgang.

Odense Trop.

- Fra 5.—12. August Sommerlejr i Baaring.
- 28/8. Cykletur til Lindved, Aftalte Øvelser og Husflidsarbejder.
- 3 Afgange.

Middelfart Trop.

- 1/7. Tropsraadet samledes hos Tropsføreren, Fru Axel Nielsen valgtes til Formand.
- 3/7. Tur om Formiddagen.
- 5/7. March til Kongebroskoven, Patruljemøde Rekrutknapper uddeles.
- 19/7. Tur til Røjle Strand, Madlavning
- Paa Grund af Ferie blev de ugentlige Møder ikke holdt.

Træning til 2. Kl. Søndag den 28. en interessant Tropstur til Kongebroskoven hvor vi havde forskellige Øvelser, Sporing, Snigøvelser m. m.

- 30/7. Patruljemøde alt blev gennemgaaet, hvad der hidtil var lært.

Ærø Trop.

- Tur til Kongens Bakker. Paveleg.
- 10/7—20/7. Lejr i Falsled. 4 Spejdere gaar 40 km.

Naka Haugwitz.

Sydjyske Division.**Husflidskursus!**

afholdes Lørdag den 24., Mandag den 26. September i Esbjerg for Korporaler, Patruljeførere, Assistenten og Tropsførere. Pris pr. Deltager 3 Kr. til Indkøb af Materialer. Indtegnning maa ske til mig senest 20 Sept. samtidig maa Tidspunktet for Ankomst og Afrejse meddeles, og om man ønsker at blive indkvarteret.

Inger Koppel.

Aabenraa Trop.

- Sommerlejr fra 1/7—8/7 for 26 Spejdere hos Proprietær Bro i Barsmark.

- 14/6., 26/6. Møder ang. Lejren.

Der trænes i Patruljerne til en nær forestaaende Patruljekonkurrence.

- 11/8. havde Troppen Besøg af 9 Hobro Spejdere.
- 15/8. Tropsmønstring.
- 3 udmeldt.

Fredericia Trop.

- 4/7. Tropsmøde. 5/7. Binder 10 Kranse, der lægges paa de forskellige Mindesmærker.
- 6/7. Deltager sammen med en Københavner trop, der er paa Besøg, i 6te Juli Processionen.
- 9/7—17/7. Sommerlejr paa Fænø.
- 14/8. Heldaagstur til Sandal.
- 18/8. Arbejdet genoptages efter Sommerferien.
- 1 indmeldt.

Ribe Trop.

- 18/8. Tropsmøde.

20/8—21/8. Cykletur til Vejrs, hvor der overnattes i en Villa.

- 24/8. Ordning af Troppen.

- 31/8. Tropsmøde.

- 1 indmeldt. 3 udmeldt.

Sønderborg Trop.

- 1/7—5/7. Sommerlejr paa „Majbølgaard“ 2 Mil fra Byen. Lejren afsluttedes med en Konkurrence til hvilken, der var blevet trænet i Lejren.

- 2 Tropsure i August.

- 6 indmeldt. 4 udmeldt.

Tønder Trop.

- 2/7. Cykler 80 km til Kristiansfeld, hvor vi overnatter, næste Dag cykler vi til Vejle Fjord, hvor vi mødes med de andre Spejdere. I 14 Dage boede vi i Sommerhus og nød Livet ved Skov og Strand.

- 18/8. Førermøde. 28/8. Tur til Troyborg.

Træning til Idrætsmærket, Langboldkamp og Skærssild. 2 indmeldt.

Esbjerg Trop.

- 1/7. Ordner Udstyret til Rejsen.

14/7—31/7. 11 af Troppens Spejdere i Lejr i Sverrig. Ligger i Lejr paa „Gl. Bästas i Långaryd“ fra 15/7—27/7. Fra 27/7—30/7 i Göteborg og paa Trollhättan. Rejste Hjem over Helsingborg og overnattede i Helsingør.

- 23/8. Førermøde. Plan for Vinteren.

- 28/8. 5. Patrulje i Week-end Lejr paa Fanø.

4/9. 1. og 4. Patrulje Tur til Fanø. Madlavning, Badning, Brødbagning.

Kolding Trop.

- 1/7. Tropsmøde ang. Lejren.

9/7—17/7. Lejr ved Grønninghoved Strand. Der afholdes Patruljeturnering, som blev vundet af 1. Hold med 69 Points mod 61. Præmie tilfaldt Ellen Dahl Larsen.

23/8. Tropsmøde. Plan for Efteraaret. Troppen ledes midlertidigt af Tropsassistenten.

28/8. Tur til Fredericia, hvor Mindesmærker beses.

For Divisionen
Inger Koppel.

Midtjyske Division.

Horsens Trop ligger sammen med *Esbjerg* i Lejr paa Bästas i Småland. En dejlig Lejr, og en stor Oplevelse er det at færdes i den smukke, svenske Natur, og baade den og den „tråvliga“ Befolkning kom vi til at holde meget af. Lejrbaal sammen med *Vordingborg Trop*, som ligger i Nærheden. Paa Turen ud gør vi Ophold i Helsingør, ser den og Kronborg, paa Hjemturen har vi 3 Dage i Göteborg, som bruges til at bese den smukke By og til en Heldaagstur til „Trollhättan“. I Göteborg har svenske Spejdere skaffet os Logi paa en Skole, lige som de ogsaa viser os rundt i Byen.

I August havde Byens Drengespejdere Besøg af en Trop engelske Spejdere fra Cardiff. Pigespejdere bliver inviteret med paa alle Ture i Omegnen, Lejrbaal m. m. og har nogle dejlige Dage fulde af Oplevelser som „Swansee patrol“. — Fra 15. Aug. er det regelmæssige Tropsarbejde genoptaget, der arbejdes i 5 Patruljer. — 1 Spejder indmeldt.

Hobro Trop har i Begyndelsen af August været paa en vellykket Cykletur ned gennem Jylland og Sønderjylland. Deltagerne i Turen har inden den

ivrigt trænet deres Cyklefærdighed. Paa et Tropsraadmøde lægges Planer for en Bazar til Efteraar.

Odder Trop har i Ferien været nogle Heldagsture og trænet med Madlavning i det Fri. Ellers Patrulje-arbejde og en enkelt Patruljetur. Den 24. August sælger Troppen Blomster til Fordel for Frelsens Hærs Smaabørnsarbejde.

1. Spejder rejst.

Mangler Rapporter fra Silkeborg.

Nørrejske Division.

7/7-16/7. Divisionslejr ved Grønhøj.

5/7. 5 Spejdere fra Aalborg Trop cykler til Lejren og gør de forberedende Arbejder.

7/7. Asaa, Hals og Aalborg Troppe ankommer til Sugstrup St. March (6 km.) til Lejren ved Grønhøj. Udpakning, Badning, Klemmer og The, Parade, Lejrordning. Spejderne deles i 3 Hold, som skiftevis er Køkkenhold, Brændehold og Øvelsehold. Brændeholdet har hver Dag Svømning med Øvelseholdet.

8/7. Lejrordning - Svømning - Lejrdning - Baal.

9/7. Svømning - Tur til Rabjerg Knudes Fyr. March langs Stranden til Løkken (6 km.) med Tog til Lønstrup. Klemmer og Kærnemælk paa Mejeriet, March forbi Maarup Kirke til Fyret (3 km.) op i Fyret og ned ad Skrænten, forbi Knuden, hvor en Spejder faldt i Vandet, og langs Stranden til Lønstrup, gennem Hulvejen til Mejeriet - Klemmer og Is - med Tog til Løkken og langs Stranden til Lejren, hvor de hjemmевærende Spejdere havde flaaet Rødspætter, for at vi kunde slutte Dagen med en dejlig Middag og Baal.

10/7. Svømning - Kirkegang - Besøg af Gæster i Massevis fra baade Asaa, Hals og Aalborg. - Baal.

11/7. 12/7. 13/7. fulgtes Dagplanen: Kl. 7 Reveille, 8,15 Parade, 8,30 Grød, 9,30-11,45 Øvelser (Korttegnings), 12-2 Middag og Hvile, 2-4 Eksersits og Svømning, 4 Klemmer og Kærnemælk, 4,30-6,30 Øvelser (Kurvefletning, Signaler og Kast med Redningsreb). Onsdag var det Løvemods Fødselsdag, og hendes Mor havde sendt 2 dejlige Kringler til Eftermiddagschokoladen, ved hvilken vor Vært med Familie var til Stede. Efter Chokoladen spilledes Langbold, ligesom der ogsaa var Baal efter Paraden.

15/7. blev hele Divisionen vækket Kl. 2, og alle stillede i Løbet af 10 Min. Turen gik sydpaa langs Stranden, med Maaneskin, til Kvanbæk mod Nordøst gennem Klitter og Heder med den smukke Morgenhimmel forude over Ejersted og Brødslev til Baalhøjen i Sugstrup, hvor vi sang en Morgensalme for at gaa videre ad Stien til Lejren, hvor vi blev modtaget af 6 Spejdere, som var blevet hjemme for at holde Vagt i Lejren og lave The og smøre Klemmer til os, saa vi ikke skulde gaa sultne i Seng og sove til Kl. 10. Parade 11,15, Grød 11,30, Øvelser, der bestod i at vaske Strømper og pudse Sko, 12,30-2,45. 3-5 Middag og Hvile, 5-7 Husflid og Svømning. Kl. 9 Ro i Lejren.

15/7. udfoldedes en umaadelig Flid med Husflidsarbejder og Forberedelser til Lejrbaal. Vor Vært var indbudt til Paraden og fik overrakt en lille

Erindring, og alle Gaardens øvrige Beboer fik hver et lille Kurvefletningsarbejde. De 3 Troppe fik tildeelt hver en Standerplade for godt Lejrarbejde, ligesom Køkkencheferne og Køkkensouschefen Ulla Asby fik hver en lille Erindring. Den flinkeste Lejrspejder, Carla Højfeldt, blev ogsaa betænkt. Til Lejrbaalet var alle vore stedlige Venner indbudt for at se „Hans og Trine“ og en „Film i 5 Etager“.

16/7. begyndte Dagen med Svømning, men stod ellers i Opbruddets Tegn, og Kl. 1,30 marcherede vi til Stationen med Fane, Standere og Tromme i Spidsen og med Følelsen af, at denne Lejr havde lært os alle lidt mere om, hvad det vil sige at være Spejder.

Ville Buchwald,
Divisionschef.

Vendelbo Division.

Juli og August 1927.

1. Hjørring Trop.

15/7.-22/7. 13 Spejdere i Lejr paa Lundø ved Skive. Udflugt til Viborg, hvor Domkirken beses. August.

2. Lejrbaal i Vandsted. Den ene Aften kommer Hr. og Fru Ørum med Sodavand og Kage. Stor Jubel.

Skagen Trop.

Juli.

Patruljearbejde. Eksamenslæsning. Sommerferie. August.

Assisterer ved Indvielsen af Drengenes Tropsbus. Patruljearbejde.

Merete Kloch,
Divisionschef.

Vestjyske Division.

1. Nykøbing M. Trop.

De store Spejdere har malet „Spejderhytten“.

2. Førermøder. Ugentlige Patruljemøder.

2. Tilgange. 1. Afgang (Bortrejse).

1. Lemvig Trop.

1. Tropsmøde. Ordning af Tropslokalet og Lejrgrejer. Cykeltur til Bovbjerg sammen med Hurup. Sommerlejr paa Thyborøn sammen med Hurup, Ringkøbing, Nykøbing M. og Holstedbro. Lejren var paa Grund af det gode Vejr meget vellykket. Dagene gik dels med Badning, Sejlture paa Fjorden, Spejdersport og Madlavning. Hver Aften var der Lejrbaal ved Havet med Underholdning af forskellige Troppe. Disse Lejrbaal samlede hver Aften mange Mennesker paa Strandbredden. Cykeltur til Hou Kirke. 3. Tilgange.

1. Ringkøbing Trop.

Lejr i Thyborøn. Lejr i Fallisbjerg, spiser i Husby, langs Havet hjem.

1. Patrulje Formiddagstur til Voldbjerggaard.

2. Patrulje Ugentlige Møder.

1. Hurup Trop.

2. Møder, Planlægning af Husflidsarbejde til Efteraaret. 1. Afgang (Bortrejse).

For Divisionschefen
Helga Thomsen,
Divisionsassistent.

TROP SHUNDEN TEGNER OG FORTÆLLER

Tropshunden er meget bedrøvet, den græder, saa hvis I ikke skynder jer at sende Løsninger ind, er der kun en lille Pyt tilbage til næste Gang. Tænk Jer, 1 siger og skriver een Løsning fik den denne Gang. Den bliver rigtignok ikke paaskønnet.

De, der sidder og arbejder med den, er meget bedrøvede og tror, at I slet ikke bryder Jer om den. Er det rigtigt? Hvis ikke, saa modbevis det ved at sende mange Løsninger ind, eller hvad andet I kan finde paa. Bidrag modtages med Taknemmelighed. Sangbogen blev vundet af Sigrid Poulsen, Horsens (Præmien). Hvad Præmien bliver næste Gang er en Hemmelighed. Saa har I noget at glæde Jer til, den skal nok blive god.

Husk at mærke Løsningerne med Navn og Adresse. Disse skal være indsendt til *Misse Holmblad, Amaliegade 16a, Horsens inden den 5. Oktober* og mærk dem endelig med Navn og Adresse Vov, Vov.

Begravede Byer.

1. Har De nu igen faaet „Berlingske Tidende“ i Stedet for „Politikken“.
 2. Graham bor Gravensgade 4.
 3. Drengen klatrede ud paa en smal Tange.
 4. For at naa det maa der vandres den hele Dag.
- 3 Byer i den første, 1 i hver af de andre.

Hvortil hører disse Linier?

Saa bare syng syng syng I danske Spejdere.
Vi ser paa det luende lysende Baal.
Fremad Spejder rask gaa paa.
Thou are lost and gone for ever.
Er du gaaet lidt af Lave.

Gaade.

j
i l
e r
e æ v r

Bogstaverne ombyttes saaledes, at **venstre Ben opad** betyder: noget de fleste af jer har deltaget i i Sommer, **højre Ben nedad**: et Haveredskab, **nederste Linie**: noget man maa saa længe, man lever.

Kryds- og Tværs-Opgave.

	1	2	3	4	5	6	
7		8					9
10	11		12			13	
14		15			16		
17							
18					19		
20			21		22	23	
		24			25		
	26						

Vandret:

1. By i Danmark.
8. Slyngeplante.
10. Gaar altid for langsomt i Skolen.
12. Margarine.
13. Talord.
14. Forkølelsesmiddel.
16. Valdemar S. Olsens Monogram.
17. By i Jylland.
18. Gør Lamper ofte.
19. Siger Køer.
20. Tone.
21. Niggernavn.
23. Kvinde.
24. Efternavn.
26. Mand fra Hovedstad i Europa.

Lodret:

2. 4 Snese.
3. By i Amerike.
4. Har mange.
5. Pigenavn.
6. Naar j bortfalder fra Nej bliver — tilbage.
7. Farve.
9. Færgested i Jylland.
11. Kan være dyrt, men Spejderne gør det billigt.
13. Sø paa Sjælland.
15. Drengenavn.
16. Stor Mave.
21. At se i Nutid.
22. Plante.
24. Æslers Yndlingsudtryk.
25. Engelsk Pronomen.

Det danske Pigespejderkorps Husholdningsskole.

Spejderskolen ved Brahe Trolleborg, Korinth, Fyn, begynder sit 6. Skoleaar *1. September*. Skoleaaret regnes fra *1. September til 1. Juli*. Program tilsendes, og Indmeldelse kan ske ved Henvendelse til *Frk. E. Flagstad*.

Skolen modtager ogsaa Elever, der ikke tidligere har været Spejdere — men under Opholdet paa Skolen skal Eleven dog staa i Det danske Pigespejderkorps.

Undervisningsfag:

Madlavning - Rengøring - Vask - Strygning - Syning - Samariterkursus, med
Eksamen (anerkendt af Dansk „Røde Kors“) - Tysk - Engelsk - ev. Fransk
— Havearbejde - ev. Husflid - Gymnastik - Sport og Spejdersport. —

Endvidere kan Oplysninger og Program faas hos
Pigespejdernes Tropsfører i Byen.

Elisabeth Flagstad.
Spejderchef.

Naka Haugwitz.
Souschef.

Til
enhver velordnet
Spejder-
lomme

hører en Æske

Leo 33.

De smager godt, for-
frisker og klarer
Stemmen.

o

Køb
til enhver Tid
Danske
Varer.

Det er ligefrem
din Pligt.

De er i Længden
bedst og
billigst.

o

Det danske Pigespejderkorps officielle Depot

Studivstræde 30. København K. Telf. Central 3186.

Eneste Depot
for Salg af den

**reglementerede Uniform og
Udrustning.**

Husk Rekvisition ved Køb af Mærker og Duelighedstegn.

J. Ulrich.

Redaktør: Fru Johanne Marie Willer, Lindealle 4, Horsens. (Hertil alt angaaende Indhold).
Administration: Spejderskolen Korinth. (Hertil alle Pengesendelser og Klager over manglende Blade m. m.)
Ekspedition og Tryk: F. Schur & Co., Horsens.
Aflleveret til Postvæsenet den 19. September 1927.